

OECD *Multilingual Summaries*

OECD Tourism Trends and Policies 2016

Summary in Polish

Przeczytaj całą publikację pod adresem: 10.1787/tour-2016-en

Trendy i polityki turystyczne OECD 2016

Streszczenie w języku polskim

Turystyka nadal odgrywa kluczową rolę w rozwoju działalności gospodarczej, wzroście zatrudnienia i eksportu na obszarze OECD. W krajach tych jej bezpośredni udział w PKB wynosi średnio 4,1%, udział w zatrudnieniu 5,9%, a w eksporcie usług 21,3%. Turystyka charakteryzuje się dużym potencjałem wzrostu gospodarczego i tworzenia nowych miejsc pracy, zaś eksport turystyczny, którego udział w bilansie turystycznym wynosi ok. 80%, generuje wyższą niż średnia wartość dodaną dla gospodarki krajowej. W 2014 r. liczba przyjazdów turystów zagranicznych przekroczyła 1,1 mld (według Światowej Organizacji Turystyki), do czego przyczynił się ponowny wzrost liczby przyjazdów do krajów OECD (o 6,4%, czyli w stopniu wyższym niż średnia światowa wynosząca 4,2%). Oczekuje się, że do roku 2030 liczba przyjazdów do krajów o rozwijającej się gospodarce będzie rosła dwukrotnie szybciej niż w przypadku krajów o już rozwiniętej gospodarce turystycznej.

Główne wyzwania dla sektora turystyki to szybki rozwój międzynarodowej wymiany turystycznej, nowe trendy wśród konsumentów, cyfryzacja gospodarki turystycznej, kwestie bezpieczeństwa i dostosowanie się do zmian klimatu. Wyzwania te będą wymagały aktywnych, innowacyjnych, zintegrowanych rozwiązań politycznych, dzięki którym w nadchodzących latach turystyka pozostanie sektorem konkurencyjnym, funkcjonującym w sposób zrównoważony i efektywny ekonomicznie.

Potrzeba większej spójności polityki, opracowania długofalowego, strategicznego podejścia oraz współpracy z licznymi podmiotami publicznymi i prywatnymi powoduje, że kraje poszukują nowych, skutecznych ram zarządzania i środków politycznych, umożliwiających przewyższenie występującego w branży rozdrobnienia i wspieranie rozwoju turystyki. Środki te obejmują na przykład szersze uwzględnienie turystyki w krajowych planach rozwoju i wzrostu gospodarczego, a także nowe programy polityczne, odzwierciedlające zmiany zachodzące na rynku i rosnącą rolę turystyki jako narzędzia dyplomacji gospodarczej.

Obecne strategie zwiększania atrakcyjności poszczególnych kierunków turystycznych skupiają się na dywersyfikacji i tworzeniu nowych produktów (turystyka wiejska, turystyka kulinarna, organizacja wielkich imprez, zapewnienie możliwości przemieszczania się z wykorzystaniem siły ludzkich mięśni) oraz na poprawie konkurencyjności (tworzenie zarówno produktów drogich, jak i alternatywnych produktów o niższej cenie). Kraje uznają ponadto znaczenie utrzymania równowagi między promowaniem łatwości podróżowania, chętnego przyjmowania osób legalnie podróżujących i zapewnienia im bezpiecznego środowiska, a potrzebą ochrony swojego bezpieczeństwa i granic (nowe wymogi dotyczące wiz i wjazdu, automatyczne systemy odprawy).

System transportu stanowi element nierozzerwalnie związany z turystyką. Należy w skuteczny sposób wykorzystać efekt synergii, aby zapewnić osobom podróżującym możliwość korzystania z różnych sposobów przemieszczania się, w tym z wykorzystaniem siły ludzkich mięśni, czyli pieszo i na rowerze. Przy rozwoju systemów wykorzystujących różne środki transportu nie do przecenienia jest znaczenie koordynacji instytucjonalnej i podejścia horyzontalnego. Dobre zarządzanie na wszystkich szczeblach oraz współpraca z sektorem prywatnym są niezbędne do usprawnienia procesów decyzyjnych, a tym samym stworzenia motywacji do inwestowania w połączenia transportowe.

Aby zapewnić łatwość podróżowania należy zwrócić uwagę na plan sieci połączeń komunikacyjnych, w tym wygodne możliwości transportu multimodalnego do poszczególnych miejsc oraz sprawne połączenia pomiędzy regionalnymi i lokalnymi sieciami komunikacyjnymi. Niezbędne są także zintegrowane systemy biletowe, wielojęzyczne informacje i oznakowanie dla podróżujących, możliwości transferu i przechowywania bagażu, a także łatwość dostępu dla osób o ograniczonej sprawności ruchowej. Podróżowanie mogą ułatwić nowe, zintegrowane narzędzia, takie jak „inteligentne” karty turystyczne czy aplikacje do telefonów komórkowych. Właściwie zaprojektowane multimodalne węzły komunikacyjne (lotniska, przystanie dla statków wycieczkowych, stacje kolejowe) mogą przyczynić się do lepszego zarządzania rosnącą liczbą turystów oraz sprawniejszego przejścia na bardziej przyjazne dla środowiska środki transportu.

W ostatnich latach obserwuje się gwałtowny rozwój gospodarki współdzielenia. Według prognoz PricewaterhouseCoopers, w roku 2025 jej wartość wyniesie 335 miliardów USD. Szybki rozwój internetowych platform wspólnej konsumpcji i wspólnego użytkowania zmienia rynek turystyczny, dając ludziom nowe możliwości zakwaterowania, spędzania czasu i przemieszczania się. Poszczególne platformy w sektorze gospodarki współdzielenia przyjęły różne modele biznesowe – niektóre z nich są wierną kopią tradycyjnej działalności handlowej, inne zaś opierają się na zasadzie wspólnoty użytkowników.

Rządy muszą znaleźć sposób wykorzystania tej sytuacji do stymulowania innowacyjności i wspierania rozwoju całego sektora turystyki, przy jednoczesnym sprostaniu wyzwaniom. Szybki rozwój gospodarki współdzielenia wywiera presję na istniejące ramy polityczne. Istniejące zasady ochrony konsumentów, bezpieczeństwa i zapewnienia jakości mogą być trudne do realizacji w warunkach gospodarki współdzielenia. Wzywa się rządy do przemyślenia istniejących przepisów w celu objęcia nimi również działalności w obszarze współdzielenia, która nie wpisuje się w obecnie funkcjonujące ramy prawne, a także do oceny wpływu tej działalności na kwestie podatkowe. Przy zapewnieniu jasności zobowiązań podatkowych i zgodności z przepisami, lub nawet przy bezpośrednim pobieraniu podatku lokalnego przez gospodarzy wspomniane platformy mogą w przyszłości odgrywać bardziej aktywną rolę.

Główne zalecenia dotyczące polityki

Promowanie sprawnego transportu:

- Zapewnienie uwzględnienia średnio- i długoterminowych potrzeb branży turystycznej w procesie planowania połączeń transportowych i rozwoju infrastruktury. Zachęcanie twórców polityki turystycznej i transportowej do bliższej współpracy w celu projektowania usług transportowych i infrastruktury w sposób spełniający potrzeby wszystkich podróżujących;
- Zachęcanie do krytycznej oceny ogółu połączeń transportowych, w tym jakości połączeń między różnymi środkami transportu oraz wygody, komfortu i atrakcyjności korzystania z węzłów komunikacyjnych, a także do uzyskiwania informacji zwrotnych od turystów w celu lepszego zrozumienia problemów, z jakimi się stykają i potencjalnych sposobów poprawy sytuacji. Określenie czynników kształtujących popyt w dziedzinie podróży, w tym cykli dziennych, tygodniowych i rocznych, a także wpływu urlopów i wakacji, warunków pogodowych, warunków ekonomicznych i wydarzeń specjalnych. Współpraca z podmiotami sektora transportu w celu sprawniejszego prognozowania oraz opracowania strategii uwzględniających wspomniane czynniki;
- Zachęcanie do wprowadzenia zintegrowanych systemów biletowych/taryfowych oraz „inteligentnych” kart turystycznych, zapewniających większą wygodę i komfort podróżowania. Zapewnienie współpracy agencji marketingu destynacji i podmiotów rządowych w celu stworzenia lepszych warunków podróżowania i odpowiedniej infrastruktury fizycznej, tak aby usprawnić pobyt w poszczególnych miejscowościach turystycznych;
- Podkreślanie korzyści z dostępu do aktualnych i dokładnych informacji, w tym o trasach dojazdu (np. oznakowanie, mapy, aplikacje internetowe w wielu językach), uwzględniających potrzeby osób o ograniczonej znajomości języków oraz pomagających sprawnie poruszać się w danym mieście lub regionie.

Dostosowanie się do warunków gospodarki współdzielenia:

- Wzmocnienie strategicznych ram działania poprzez uwzględnienie wpływu gospodarki współdzielenia na szeroko rozumianą politykę, cele społeczne i turystykę, a także uwzględnienie roli rządu w kształtowaniu rynku,

- Ponowne przemyślenie zachęt politycznych, lepsze zrozumienie otoczenia politycznego oraz testowanie nowych rozwiązań, w tym szersze wykorzystanie ośrodków politycznych lub innowacyjnych grupujących podmioty reprezentujące różne interesy, w celu przeprowadzenia burzy mózgów i uwzględnienia podejścia użytkowników końcowych,
- Modernizacja działań politycznych i regulacyjnych poprzez przyjęcie punktu widzenia całej administracji rządowej. Opracowanie środków opierających się na osiągniętych wynikach i samoregulacji oraz wykorzystanie danych i informacji na temat reputacji, gromadzonych przez platformy sektora gospodarki współdzielenia,
- Sprawniejsze gromadzenie danych oraz prowadzenie badań na temat wpływu gospodarki współdzielenia na turystykę i społeczności lokalne. Wspieranie wymiany najlepszych praktyk i doświadczeń między wszystkimi szczeblami władzy (krajowe, regionalne, lokalne) a branżą turystyczną, szczególnie w odniesieniu do rozwiązań regulacyjnych.

© OECD

Niniejsze podsumowanie nie jest oficjalnym tłumaczeniem materiałów OECD.

Kopiowanie niniejszego podsumowania jest dozwolone pod warunkiem zamieszczenia informacji o prawach autorskich OECD i tytułu oryginalnej publikacji.

Wielojęzyczne podsumowania są tłumaczeniami fragmentów dokumentów OECD, pierwotnie opublikowanych w językach angielskim i francuskim.

Są one dostępne bezpłatnie w internetowej księgarni OECD: www.oecd.org/bookshop

Dokładniejsze informacje można uzyskać, kontaktując się z Działem Praw Autorskich i Tłumaczeń w Dyrektoracie do Spraw Publicznych i Komunikacji: rights@oecd.org , faks: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Zachęcamy do odwiedzania naszej strony internetowej: www.oecd.org/rights

Przeczytaj pełną wersję w języku angielskim w iBibliotece OECD!!

© OECD (2016), *OECD Tourism Trends and Policies 2016*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/tour-2016-en